

ХРИСТИЯНСКА МИСЪЛ

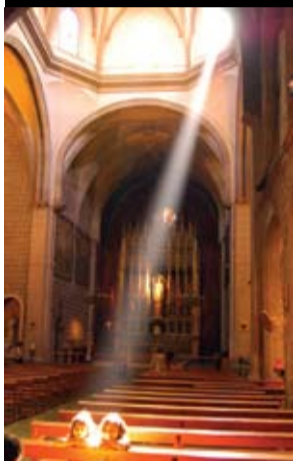

ISSN 1310-8654

БРОЙ 4 ГОДИНА XVIII 2009 г.

ЦЕНА 0,70 ЛВ.

В БРОЯ

**28 ПРОЦЕНТА
ОТ МЛАДЕЖИТЕ
НАПУСКАТ
ЦЪРКВАТА**

Четете на стр. 2

**Цанко Митев
СРЕЩУ
ВЕТРОВЕТЕ**

Четете на стр. 4

**Гватемала,
Централна Америка
12 АДВЕНТИСТИ,
УБИТИ ОТ 2008
Г. НАСАМ**

Четете на стр. 6

Два световни празника карат всички християни, независимо от своята църковна принадлежност, да отдават почит на спасителното дело на Господ Исус Христос - Рождество и Великден. Първият говори за възхитителната Божия любов, изляла се над човечеството - Бог идва в нашия свят като малко Бебе, родено в обор. Свидетели сме на невероятното смирение на Всевишния, „Създател на всичко видимо и невидимо“, Който се снижава до нивото на Своето творение. И всичко това, за да ни даде шанс за спасение, да се върнем на своето място в святото небесно семейство, което прародителите ни Адам и Ева са изгубили.

Вторият голям празник е наречен Великден. Това е съставна дума от „велик“ и „ден“, която насочва вниманието ни към факта, че в този ден е станало нещо изключително, засягащо всички хора, родени през вековете до днес. Човечеството познава много велики дни, но този е най-значимият. Той е символ на победата над смъртта, както и символ на надеждата, на завършеното Божие спасително дело. Небесното царство отваря своите врати. Към тях води път, прокаран с цената на святата кръв и страданието на самия Бог.

В този ден един гроб остава празен и хладните пръсти на смъртта не успяват да задържат безрешния Божи Син. „Няма го тук - съобщавам ангелите. - Той възкръсна! Защо търсите Живия между мъртвите?“

Днес медиите изобилстват с негативни, отчайващи новини. Хората са потиснати и не виждат светъл да отива на добре. Земните им надежди са попарени. Но ние сме носители на една реална вест на надежда - Христос възкръсна! Той е жив! И затова Евангелието е добра, блага вест. Тя носи в себе си светлина за помрачените човешки души.

Блага Димитрова пише в книгата си „Страшният съд“: „Да се боиш от мрака е нещо страшно, но още по-страшно е да се боиш от светлината“.

Мракът носи страх от неизвестността, събужда подозрения и лоши мисли. Светлината носи надежда. Колко жалко, че не всеки цени Христовото дело! „Но това е осъждането: че светлината дойде на света, но хората обикнаха тъмнината повече от светлината“ (Йоан 3:19).

Схематичното изложение на Йоан 3:16 често е наричано „Евангелието в орехова черупка“:
Бог - най-любящият;
толкова възлюби - най-високата степен;
че даде - най-великото действие;
Своя единороден Син - най-ценното нещо във Вселената и най-скъпият Дар;
за да не погине нито един - най-великото обещание;
който върва - най-лесното условие;
в Него - най-великата Личност;
но - най-голямата разлика;

да има - най-категоричната сигурност;
вечен живот - най-великото и ценно притежание.

Дяволът винаги яростно е атакувал тези истини. Опитва се да ограби надеждата на вярващите. Идването на Господ Исус Христос като човек на земята, Неговата смърт на кръста и възкресението Му формират основите на християнството. Затова усилията на Сатана да изопачи възкресението и възнесението Му в плът са разбираеми - „...ако Христос не е бил възкресен, суетна е вашата вяра; вие сте още в греховете си“. В 1 Коринтяни 15:14, 17-19 апостол Павел казва: „А ако Христос не е бил възкресен, тогава нашата проповед е празна и вашата вяра също е празна... Ако Христос не е бил възкресен, суетна е вашата вяра; вие сте още в греховете си. Тогава и тези, които са починали в Христос, са погинали. Ако се надяваме на Христос само в този живот, то от всичките хора ние сме най-окални“. Ако възкресението не беше факт, къде би била нашата надежда? Щеше ли да има каквото да било прощение на греховете? Затова в Римляни 4:25 четем, че Господ „бе предаден за нашите прегрешения и бе възкресен за нашето оправдание“. Чрез възкресението на Своя Син Бог потвърждава, че справедливостта на Закона е напълно удовлетворена от делото на Голгота.

Противно на всички съмняващи се, ап. Пашел пише триумфално: „Но сега Христос е възкресен от мъртвите и стана първият плод от починалите“ (1 Коринтяни 15:20). И ето, сега в небето човечеството има Велик Застъпник, Ходатай, жив Спасител и Брат.

Продължава на стр.6

Двадесет и осем процента от младежите напускат църквата, в която са израснали

Меркел порица папата заради епископ с крайни възгледи

Германският канцлер Ангела Меркел стана първият високопоставен политик в света, порицал папа Бенедикт XVI за решението му да реабилитира ултраконсервативния британски епископ Ричард Уилямсън, който отрича Холокоста, събщи вестник „Таймс“. Меркел призова главата на Римокатолическата църква публично да заклейми възгледите на Уилямсън, според когото не е имало никакви газови камери в нацистките лагери.

„Папата и Ватикана трябва да изяснят недвусмислено, че по този въпрос не може да има подобни мнения и че трябва да се поддържат положителни отношения с цялата еврейска общност“, каза Меркел.

Преди дни Ватикана за първи път призна, че е допуснала грешка при реабилитирането на скандалния епископ, събщи вестник „Дейли телеграф“.

Ангела Меркел

Бенедикт XVI

Ричард Уилямсън

Ватиканът чу критиките на Меркел за Холокоста и излезе със специално заявление, с което призова епископ Уилямсън да се отрече от казаното по отношение на Холокоста. Ватиканът го предупреди, че това трябва да бъде направено „недвусмислено и публично“, ако иска да остане в лоното на Римокатолическата църква. В съобщението се посочва също, че папата не е знаел за думите му, когато го е реабилитирал миналия месец.

Гърци и българи №1 по пушене в ЕС

Гърция е на първо място по брой на пушачи сред страните членки на Европейския съюз (ЕС). Веднага след нашата южна съседка застава България, сочат данните от проучването на Евростат. В Гърция 42 на сто от гражданите пушат постоянно или от време на време. В България 39% от сънародниците ни са постоянно с

цигара в ръка. Най-малко са пушачите в Словения, едва 22%, и Швеция, където активните пушачи са 26%. В проучването са участвали 26 500 граждани от всички страни-членки на ЕС. Според изследването 30 на сто от европейците над 15-годишна възраст са пушачи, а 46% от тях никога не са се докосвали до цигара.

През февруари 2008 г.

религиозната организация Pew Forum on Religion & Public Life публикува резултатите от сериозно проучване върху религиозната идентичност в САЩ. Изследвани са 200 църкви и религиозни традиции, вариращи от протестанти и католици до будисти, мюсюлмани, атеисти и хора без ясни духовни интереси. В проучването са участвали 35 000 души. Докладът от 148 страници е изпълнен с интересни, но малко известни факти. Например 37% от брачните партньори имат различни религиозни вярвания. Мюсюлманите и мормоните имат най-големи семейства.

Протестантските църкви постепенно се превръщат в малцинство и в момента са 51%, което е с 10 процента по-малко, отколкото през 70-те години. Докато протестантските църкви като цяло губят членове, то няколко евангелски групи, включително и адвентистите от седмия ден, се разрастват. Съотношението между протестанти и католици е приблизително две към едно.

Двадесет и осем процента от младежите напускат църквата, в която са израснали. Най-бързо нараства броят на хората, които нямат ясна религиозна принадлежност.

Проучването разкрива някои интересни факти за адвентистите. Като цяло в Адвентната църква има много повече жени, отколкото в среднестатистическата протестантска църква. Също така адвентистите са по-млади и имат по-нисък доход от средното. Многозначителен е фактът, че измежду всички протестантски църкви адвентистите, лутераните и баптистите задържат най-голям брой членове от детските им години до зряла възраст. Процентът на задържани членове е 59. Макар че този процент тревожи църковните ръководители, важно е да знаем, че адвентистите са в по-добра позиция от повечето църкви.

Adventist Review

Електронната неграмотност - новият вид неграмотност на XXI век

Електронната неграмотност ще бъде новият вид неграмотност на XXI век, предупреждава в свой доклад гръцкият евродепутат Ставрос Ламбринидис.

Според доклада, одобрен единодушно от Комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи на Европейския парламент (ЕП), осигуряването на достъп до Интернет за всички граждани е „равностойно на осигуряването на достъп до образование“.

В този контекст достъпът до Интернет според депутатите не трябва да бъде блокиран като наказателна мярка от страна на правителства или частни компании, каквито предложения се лансират например за ограничаване на пиратството в мрежата.

В същото време обаче ЕП призовава държавите членки и Европейската комисия да поемат инициативата за изработване на общи стандарти за защита на данните, за сигурност и свобода на словото, както и за борба с престъпленията в кибернетичното пространство (по-специално по отношение на „кражбата на идентичност“), тъй като това представлява заплаха за всеки, който предоставя лични данни в Интернет, без да бъде поне минимално защитен.

От друга страна, цифровата идентичност „все повече се превръща в неразделна част от нашето собствено Аз“, подчертава докладът. Откъдето според депутатите идва и основният въпрос относно „съгласието“, което може да бъде поискано и взето от интернет-потребителите, за споделяне на техните лични данни и по този начин за „отказ от част от тяхното право на личен живот“.

Investor.bg

Християните не са подготвени да се изправят срещу атеизма

„Християните не са готови да посрещнат растящата вълна от атеизъм“, смята Ханс Херман Помпе, ръководител на мисионерската служба към евангелската църква в Райнланд. Едни от най-важните приоритети, които остават загърбени от повечето християни, са аргументацията пред невярващите и популяризирането на вярата. „Атеистите поставят въпроси, които не можем да си позволим да отхвърлим с лека ръка. Важно е да приемаме насериозно критиките на нашата вяра и да ги третираме като Божии възлюбени“, подчертава Помпе.

Ханс Херман Помпе

Отхвърлянето на атеистите е нещо обичайно

Помпе насърчава вярващите да се интересуват в по-голяма степен от очакванията и желанията на другите. Само така човек може да даде „най-доброто, което може да бъде дадено - Евангелието“

Основен проблем - празните църкви

Много често християните са набеждавани за старомодни, защото търсят отговори на въпроси, които нямат отношение към съвременното. „Ние се интересуваме по-скоро от формата на богослужение и от други детайли. Не виждаме, че църквите стават все по-празни, защото не успяваме да достигнем до хората извън тях“, коментира Ханс Херман Помпе.

Евангелски вестник

мило дневниче:

Как е съботата

Петък 20 март 22:00 ч.

Нямаш си представа колко се радвам, че е петък вечер! Седмицата беше страшно напрегната! Винаги е облекчение да стигнеш до петък вечерта и да оставиш зад себе си още една седмица на работа, училище, събрания и пазаруване. За тази седмица просто нямам глуми.

Последните няколко страници от дневника ми напомнят за хаоса, който преживях. Като отворя още няколко страници по-назад, веднага си спомням за прекрасната традиция на отсид, покой и зареждане с нова енергия, която семейството ми спазва от всеки петък вечер след настъпването на залез слънце.

Джак Бауер и неговият антитерористичен екип биха харесали този сериал „24“, който преживяваме всяка седмица! Никога не ми омръзва да разказвам за тази невероятна седмична традиция. Всъщност, колкото повече говоря за нея, толкова повече ми се иска да я преживявам отново и отново. Ето как...

Всички ние сме толкова напрегнати до петък вечерта, че е нещо невероятно да гръпнеш шалтера, за да се предпазиш от късото съединение, в резултат на което сигурно бихме се изпокарали.

Първата част от ритуала е да спрем телевизора и радиото. Прекратяваме обичайните си домакински задължения, пускаме малко отпускаща музика и сядаме на масата около добре приготвеното ястие. Всички се отпускаме и започваме да си говорим за интересните неща отминалата седмица - за хората, с които сме се срещали, за новостите, които сме открили.

Понякога се смеем заради някои случки - просто добро чувство за хумор, което ни помага да релаксираме. Това е много по-добро от припрените разговори, които приличат на така модерните телевизионни реклами и са се превърнали в норма за нашето време!

Друга част от петъчната традиция е да се спрем за известно време точно преди залез и да наблюдаваме как цветовете се променят, а тъмнината се спуска. През това време си спомняме за важни моменти от изминалата седмица и същевременно виждаме как един ден приключва, а друг започва. После се молим заедно, благодарим на Бога за грижите Му към нас през седмицата, разказваме Му с какво нетърпение очакваме Неговата почивка.

Решаваме, че през следващите 24 часа няма да бъдем завладени и завлечени от нещата, които ни разкъсват през останалите дни от седмицата. Момичетата остават настрана домашните. Домакинската работа се спира, а деловите работи и бизнесът биват стопирани, за да се захванем с тях отново през следващата работна седмица.

Харченето на пари се отлага (което винаги е облекчение), спортните тренировки могат да почакаят, както и косенето на трева и плевенето на градината (нищо чудно, че спим толкова добре в петък срещу събота, тъй като знаем, че утре няма да се захващаме с нищо едно от тези неща).

Често се срещаме с приятели, родители, братя и сестри в съботния ден. Не знам дали някога бихме се наслаждавали на това време за социално общуване, ако не беше съзнателното ни решение да използваме деня по този начин.

Ще пиша отново утре.

Събота, 21 март

Ето че семейството има още един съботен ден. Както обикновено, сутринта започваме спокойно, отколкото в останалите работни дни. Хубаво е да усещаме спокойствието по време на закуска.

Приятно е да имаме нещо по-различно за закуска - неща, за които обикновено бързаме прекалено много в други дни. Разговорът около масата се насочва към това, което ще обличаме. В повечето съботни сутрини отиваме на църква и момичетата искат да се облекат по възможно най-добрия начин.

Ходенето на църква в събота не е това, което повечето хора в нашия район правят, но на нас ни харесва по много причини.

Започваме с изучаване на Библията. Тези уро-

ци обаче не са като в училище. Децата научават библейските разкази - Адам и Ева, Ной и кораба, Даниил и рова на лъвовете, Йона и кита, както и Исус и Неговите чудеса. Играят на различни игри, учат се на сърчност, пеят песни.

Прекарват си добре с приятелите. Ние, по-възрастните, прекарваме времето, като изучаваме други неща от Библията - важни принципи и ценности, с които Бог иска да живеем. Удивен съм от полезните идеи и съвети, които идват от тази велика древна Книга.

Когато си поговорите за това с група хора, винаги можете да получите полезни идеи. Разговаряме и за случки в семействата ни, в работата и в социалния ни живот.

Когато слушаме преживяванията на други за това как Бог им е помогнал чрез наученото от Библията или чрез различни преживявания, ние се насърчаваме от чувството.

В деня за църква има и време за поклонение, когато всички славим Бога за чудната Му любов. После чуваме нещо от проповедника, което ни помага за укрепване на духовния ни живот.

Днес наистина имах приятни разговори с приятели след края на богослужението. Доста добро време за социални срещи.

Следобед времето бе разкошно! Поради обичая си да не косим трева, да не се занимаваме с бизнес, пазаруване и домашни задължения, можахме да се възползваме от времето и да излезем на разходка в гората близо до дома. Бе приятно да се потопим в атмосферата на отсид, без да имаме обичайната припряност на делничните дни.

Чуруликането на птичките, вятърът в дърветата, поточето, дивите цветя край пътя, ярката слънчева светлина и чистото синьо небе, момичетата, които вдъшват дълбоко от аромата на гората - всички тези неща ни показват нагледно красотата на онова, което Бог е сътвори за нас.

Изведнъж ми хрумна: Бог е създал съботата. Точно този ден, който намирам едновременно за отморяващ и вдъхновяващ, е бил създаден с определена цел от Бога. Мисля си, че винаги съм приемал деня и свързаните с него благословения за даденост.

А благословенията? Първо, тогава има покой, който ми дава възможност да насоча вниманието си към Бога.

Второ, той е постоянно напомняне за Сътворението и за вестта, че светът и човечеството са били създадени от един любящ Бог, а не от някаква случайност и поредица от еволюционни етапи. Това ми дава невероятното усещане за значимост и лично достойнство.

Събота, 21 март, време за лягане

Мило дневниче:

Тази вечер, докато заедно със съпругата ми и момичетата наблюдавахме ярките цветове на залеза, отново се помолихме и благодарихме на Бога за особеното време, което прекарахме заедно.

Беше ми напомнено, че съботата е създадена от Бога за човечеството като възможност да се настроим сетивата си за Него и един към друг, вместо да попадем в обичайната бъркотия от ежедневни задължения. Съботата е напомняне за Божието сътворяване на човека и за голямата Му любов към всички нас.

Сега, след като се насладих на съботната почивка, вече съм готов да се изправя пред една нова седмица, като знам, че в нейния край отново ще си почина и ще имам възможност да отсидна и да получа нова енергия.

Хамли Пери, сп. Signs of the Times
Превод Превод Емануил Георгиев

Срещу ветровете

„... Видях в
нощното си
видение, и ето, четири
небесни ветрици
избухнаха върху голя-
мото море. И четири
големи зверове възля-
зоха из морето, раз-
лични един от друг“
(Даниил 7:2,3).

С мощни ветрове, духащи върху „голямото море“ (Средиземно море), пророческото слово онагледява процесите, предизвикали появата и развитието на империите на Стария свят. Наистина с какво друго бихме могли да сравним метежния дух, политическите страсти, военните амбиции, жаждата за слава и богатства? Понякога те са развихряли такива бури върху морето от човешки маси, че само Божествена намеса е била в състояние да възпре надигащите се вълни, за да може цивилизацията да оцелее. Затова псалмистът възпява с благодарност:

„Ти, Който със силата Си утвърждаваш планините, препадан с могъщество, Който правиш да утихва шума на морето, буенето на вълните му и размирнето на племената“ (Псалм 65:7,8).

В условията на греха всичко ново - представа за света, философия, религия, етика, идея или дори преоткриване на истина, - когато придобие обществена значимост, е винаги предпоставка за бури, защото от една страна, то предизвиква страх, че ще се сринат утвърдени опори, а от друга, става съсредоточие на различни интереси, които в отстояването му виждат възможност за постигане на своите цели. Така и най-благородната идея, и най-човеколюбивата философия или религия може да бъде удавена в потоци от кръв.

Тезите на Реформацията през XVI в. са свързани преди всичко с религиозното, с духовното и не би трябвало да имат някакво отношение към световната политика и икономика. Религиозните спорове и

диспути би трябвало да вървят по оста: римската курия, свещеници, монаси, миряни. Но това не се случва в никоя държава. Проповедите на Лутер не само издигат авторитета на Свещеното Писание, но и пробуждат националното самосъзнание на тогавашна Германия, готово да встане срещу всичко романско и имперско. Без да го желае, без може би напълно да го разбира, той става застъпник и на множество земни интереси, фигура в световната политика, чрез която да бъде утвърждавана немската кауза и да се измени съотношението на силите между папата, императора и германските князе. Освен освобождаване от формалностите и суеверията и приемането на Исус като единствен Посредник между човека и Бога, селяните искат освобождаване и от крепостните окови. Вдъхновени от успеха на Лутер против императора и папата, те вдигат въстание с разбирането, че са продължители на неговото дело. Цената на този опит за преминаване към социална революция са сто хиляди избити и настройване на бедните съсловия срещу реформатора. Той е обсиран с хули като „приятел на антихриста“, „архиневерник и архиподлец“, „горделивата плът на Витенберг“.

В такива моменти какво става с вярата? Когато евреите стигат границата с Ханаан при Кадис Варни и научават за исполнителите, които я населяват, страхът от тях предизвиква ураган и за броени минути огънят на вярата е угасен. Цяла нощ плачат, а на сутринта взимат решение да сменят водачите си и да поемат обратно към Египет. Но Господ се намесва. Решението Му е сходно с тяхното: да се върнат обратно, без да стават отново роби, като Той ще продължава да ги изхранва, докато са в пустинята. В Ханаан ще влязат не

те, а техните деца. Обаче, докато слушат Божиите думи, избухва груг ураган - яд и гняв изпълват душите им поради пропуснатата възможност. Чувствата се променят и желаното преди няколко часа, вече е противно - затова Божието решение за тях изглежда ужасно. От обхваналия ги страх няма и следа. Огънят на вярата отново е запален и се разгаря така, че никои не е в състояние да го ораничи, дори и Бог! С фанатична увереност за победа част от тях преминават границата.

„Обаче те дръзнаха да се изкачат на планинския връх; но ковчезът на Господния завет и Моисей не излязоха изсред стана. Тогава амаличаните и ханаанците, които живееха на оная планина, слязоха, та ги разбиха и поразяваха ги дори до Хорма“ (Числа 14:44,45).

Двете крайности в поведението на по-голямата част от народа - страх и безумна смелост - са плод на два вида вяра: слаба, угасваща и фанатична, радикализираща се вяра. Първият вид води до отпадане, вторият - до излизани жертви и насилие върху човешката съвест. И ако по това време не се е проявявала и друг вид вяра - тази на Моисей, Аарон, Исус Навин, Халев, - еврейският народ е цял да загине. Този трети вид вяра е стълбът, върху който трябва да се гради. Когато ветровете на страха, амбициите, интересите и омразата духат срещу нея, пламъкът ѝ не угасва, нито се разгаря така, че да стане необузdana стихия, готова да опожари всичко срещнато по пътя си. Той продължава да топли човешките сърца, да им вдъхва вяра и упование и да дава пример на послушание спрямо Божиите думи.

Какви урагани се устремяват върху морето от човешки маси, когато реформационните идеи навлизат във

Франция?

В началото на XVI в. Западна Европа се състои от Свещената Римска империя, която почти изцяло е населена от германски народи, Италия, която е разделена на множество независими държавици и кралства, включително и Папската държава, Швейцарската конфедерация и трите големи кралства - Англия, Испания и Франция. През целия век Испания е най-агресивната и активна държава в Европа и най-голямата колониална сила. Свещената Римска империя е империя само по име, защото се състои от слабо обвързани княжества, църковни земи и свободни градове. Обхваща 15 милиона души население. Френското кралство постепенно се налага като противник от една страна, на империята, а от друга - на Испания. Неговите земи са най-богатите в Европа. То съдържа втората по численост на населението територия - между 13 и 15 милиона души.

Първите лъчи на реформацията се появяват във Франция, когато крал е Франсоа I (1515-1547). Макар властта му да е значително по-силна, отколкото при неговите предшественици, кралството продължава да е разделено на няколко големи суверенни херцогства и графства. След като не той, а испанският крал Карл V е избран през 1519 г. за император на Свещената Римска империя, между двамата се нагнетява напрежение. През цялото си управление те дейно се въоръжават и готвят за битка и същевременно

хвърлят усилия за сключване на преговори от мирни договори. Всеки дебне зорко стъпките на другия и прави всичко възможно да привлече за съюзник английския крал или папата, за да получи предимство и да нанесе решаващия удар. Следвайки правилото, че в политиката няма приятелства, а само интереси, измените са често срещано явление. Водят се четири войни, в които съюзниците на единия крал в поредната война, са негови врагове в следващата. Измяна е една от главните причини френският крал да влезе сам в битката по време на обсадата на Павия през 1525 г., да бъде пленен и след две години освободен срещу огромен откуп. Политическият интерес кара Франсоа I да сключи мирен договор през 1531 г. с немските протестантски князе и да се съюзи с тях срещу Карл V. Но това не му пречи - пак от политически интерес - да манифестира във Франция своята католическа вяра и да нарежда извършването на екзекуции срещу протестантите. В 1536 г. той отива още по-далеч. Сключва търговски договори с Турция и става първият европейски владетел, призначил Османската империя.

В началото Франсоа I се двоуми какво поведение да държи спрямо новото учение. Като поклонник на хуманизма е склонен към известна веротърпимост, но чувстввайки, че отношението му силно зависи от външната политика, Сорбоната и френският парламент застават начело на силна католическа партия, която си поставя за задача да изкорени новата ерес. През 1521 г. Сорбоната осъжда съчиненията на Лутер, осъжда и забранява една книга на Льофевър (За неговото дело е писано във втората статия!) и представя изложение до краля про-

Когато Вярата струва скъпо

60 години от пасторските процеси в България

Още от самото си начало християнската църква и християните са подложени на гонения и убийства първо от юдеите, а след това от римските власти. И през мрачните средни векове героите на вярата са безбройни. По-късно, по време на Реформацията, се появява „черната гвардия на Ватикана“, чиято главна цел е да се справи с протестантите, като систематично ги преследва и унищожава. Християнството винаги е вървяло ръка за ръка с мъченичеството. Христос казва: „Мен гониха и вас ще гонят“.

И ако тези епохи от църковната история са отдавна анализирани, изучени и записани в учебниците, има едно време от най-новата ни родна история, за което все още истината не е напълно разкрита. Във века на разума и хуманизма, на издигането на човешките права и свободи, в България настъпва полувековна комунистическа диктатура. След преврата на 9 септември 1944 г. без съд са избити 30 000 българи. „Народният съд“ е вторият етап от геноцида, завършил с 2875 смъртни присъди. Най-дълбоки и трайни са пораженията върху нравствеността на народа, разправата с религията и отхвърлянето на християнските ценности. Физически са унищожени повече от 100 духовни лица от Българската православна църква, както и 10 католически и протестантски свещенослужители... Затвор, арести, лагери, преследвания са другите форми на насилие и потъпкване на истината и свободата.

На 28 март 2009 г. се проведе юбилейно богослужение, организирано от Обединените Евангелски църкви във връзка с шестдесетгодишнината от първите процеси срещу евангелските пастори, на което присъстваха вярващи от цялата страна, ръководители и миряни от повечето църкви в България. Целта на това специално богослужение беше да припомним примерите на непоколебима вяра в Бога, проявена от хора, застанали лице в лице със смъртта. Основните моменти в програмата бяха следните:

Речи от Хр. Куличев, пастор на Първа евангелска църква в София и председател на Съюза на конгрешанските църкви, и п-р Теодор Ангелов (изпълнителен директор на Българско библиейско дружество) и видеоархив от процесите, хорови песни, молитви и интервюта с някои от преживелите гонения по време на комунистическия режим.

П-р Т.Енчев, един от репресираните, сподели, че най-щастливите години от неговия живот са били точно тези, прекарани в лагерите в Белене и Бобовдол, защото е имал възможност да свидетелства за вярата си.

Срещата завърши с оптимизъм и благодарност към Бога.

Теодора Николова

Някои от фактите:

В първия съдебен процес са включени петнадесет пастори по дело № 248 на Окръжния съд. Процесът продължава 11 дни - от 26 февруари до 8 март 1949 г., когато се прочитат присъдите. Всички пастори са млади хора в разцвета на силите си (от 28 до 50-годишни), с изключение на п-р Александър Георгиев (на 63 г.). П-р Васил Зяпков, п-р Янко Николов, п-р Никола Михайлов, п-р Георги Чернев, и четиримата осъдени на доживотен строг тъмничен затвор, следват „по-милостивите присъди“ за: п-р Ламбри Мишков, п-р Герги Васев, п-р Харалан Попов, п-р Йончо Дрянов, п-р Иван Ангелов, п-р Здравко Безлов, п-р Захари Райчев, п-р Ладин Попов, п-р Митко Матеев, п-р Ангел Динов, п-р Александър Георгиев.

Следват още процеси през юли 1949, на които са осъдени още 9 души, също пастори.

През декември 1979 г. следствено дело на Софийския районен съд осъжда 6 души, между които само един пастор.

През април 1985 г. по следствено дело № 2306 на Софийския районен съд са осъдени двама братя - п-р Христо Куличев, пастор на Първа евангелска църква в София и председател на Съюза на конгрешанските църкви, и п-р Димитър Куличев, негов брат, от същата църква.

След като излежават своите присъди в затвора, някои от тези пастори са изселени или изпратени в лагер.

Освен тези съдебни процеси, които можем да наречем „групови“ има и единични такива.

П-р Гавраил Цветанов, преподавател по икономика в Софийския университет „Свети Климент Охридски“, е осъден отделно на двадесет години строг тъмничен затвор.

Неофит Цаков, син на пастор Иван Цаков, правнук на Неофит Рилски и най-младият и най-дългогодишен

редактор на в. „Зорница“, прекарва близо две години в следствения отдел на ДС. Накрая е осъден при закрити врати. Когато заявява на съдията, че подписаните от него показания са изтръгнати с насилие, прокурорът, вбесен, се провиква: „Виждале ли, другари съдии, и сега този човек пред вас петни народната власт и следствието“. Съдията прочита присъдата му - осъжда се на смърт - и след продължителна пауза, следейки за ефекта, продължава - присъдата се заменя с доживотен строг тъмничен затвор.

тив еретиците.

Отговорът на парламента е да го повика на съд, но процесът се проваля, защото кралят се намесва. Тогава Сорбоната и парламента се обръщат към Беркен - образован, енергичен и безстрашен рицар, който остро пише срещу католическите суеверия и е прелел съчиненията на Лутер и на Меланхтон. Но и той е освободен от краля.

Вятърът на реакцията започва да духа много силно, когато Франсоа е пленен при обсадата на Павия. От страх поради вътрешни безредици майка му - Луиза Савойска - в качеството си на регентка търси подкрепата на духовенството, парламента, Сорбоната и папата. За да я получи, трябва да се промени политиката спрямо еретиците. По искане на парламента и с була на папа Климент VII е основана френската инквизиция. Инквизиционната комисия има правото да преследва всички подозирани в ерес - светски и духовни лица, - без да се прави изключение дори за епископи и архиепископи. Веднага след учредяването ѝ е издадено постановление за забрана на превода на Священото Писание на френски език и са призовавани на съд двамата ръководители на реформаторската група в гр. Мо (Създаването и дейността ѝ са разгледани във втората статия!) Льофевър и епископ Бриконет. Льофевър избягва в Страсбург, а Бриконет се озова. Той се явява пред комисията като разкаяло се чадо на църквата и се отказва от предишната си дейност. Неовото паство обаче остава вярно на новото учение. Натискът се усилва. Едни успяват да избягат, други загиват на кладби. Реформаторската група е

унищожена, но гр. Мо продължава да бъде център на новата вяра, защото тя е приета от много работници. Страхът не успява да я угаси. Тогава идва другата заплаха. След като

Политическият интерес кара Франсоа I да сключи мирен договор през 1531 г. с немските протестантски князе и да се съюзи с тях срещу Карл V. Но това не му пречи - пак от политически интерес - да манифестира във Франция своята католическа вяра и да нарежда извършването на екзекуции срещу протестантите.

огнят на вярата не може да бъде потушен, не може ли да бъде разпален до степен на радикализираност и фанатизъм. Тук сатанинската сила успява. Първата жертва, ко-

ято дават работническите среди, идва именно от тази посока. Жак Леклер, изпълнен със сили и енергия младеж, много бун по характер, застава начело на реформаторското движение. Демонстрирайки смелост, той поставя на катедралната църква пасквили против „римския антихрист“ (papata). Хванат и осъден на бой с пръчки, Леклер се премества в гр. Мец, където пак демонстрира смелост, като чупи църковни статуи и икони. Отново е заловен, но сега е осъден на смърт чрез изгаряне.

Когато под напора на ветровете пламъкът на вярата изгасне на едно място, по неведоми пътища Бог го разпалва на друго. След заличаването на центъра на реформацията в гр. Мо се появява друг център - сред интелигенцията в Париж. Докато кладите се издигат, за да вземат своите жертви, благодарение на усилията на рицаря Беркен реформаторските идеи се разпространяват сред френската интелигенция. Разбира се, това не може да се търпи. Той отново е хвърлен в затвора, но докато се на срочи екзекуцията, кралят се завръща от пленничеството и за втори път освобождава своя рицар.

Нова глътка въздух за протестантите. Разумните я използват. За няколко месеца Беркен успява да извлече от трудовете на най-отявлените врагове на Реформацията - духовниците на Сорбоната - дванадесет твърдения „противни на Библията и следователно еретични“. За съдията относно повдигнатия спор той призовава краля. За пръв път ролите са разменени - сега богословите на Сорбоната трябва да отговарят и техните писания да се разследват. Но преди да гоиде уреченият час,

фанатична проява от страна на приелите реформираната вяра дава коз в ръцете на гонителите. През една нощ на 1528 г. е обезобразена статуята на Богородица на една от парижките улици. Поругаването предизвиква голямо оживление сред народа, който е много привързан към нейния култ. Католическата партия се възползва от случая и започва да тръби навсякъде: „Това са плодове от ученията на Беркен. Благодарение на лутеранското съзаклятие всичко ще рухне - религия, закон, самият трон“ (Уайли. Кн.13. Гл.9). Рицарят е арестуван отново, но този път кралят няма да може да го освободи, защото действията на еретиците застрашават обществения ред и настройват народа.

От основаването на френската инквизиция през 1525 г. са изминали почти три години, изпълнени със страх, прегрзсъдъци и суеверия, фанатизъм и гонения. Във Франция се сее смърт. Някои - като епископ Бриконет - се свиват и вярата им угасва, други като Леклер отговарят на фанатизма с фанатизъм и гръзко започват да нападат. Има и прети, като споменатия рицар, които не се огъват, но и не се огързостяват, а продължават да бъдат все така послушни на Божието Слово и неуморно да го проповядват с благороден дух. Тяжната вяра топли, без да изгаря; и колкото повече е раздухвана от ветровете, толкова повече раздава живителна топлина. Особено нужна е за един младеж с искрящи очи, твърде улегнал и сериозен за възрастта си, с нагласата да бъде строг и неумолим - бъдещия реформатор Жан Калвин. Как става това, ще бъде разгледано в следващата тема.

Пастор Цанко Митев

Лидери и църковни членове скърбят за пастор Ерик Серитос, чиято насилствена смърт е поредната във вълната от престъпления заляла Гватемала.

Гватемала,
Централна Америка

12 адвентисти, убити от 2008 г. насам

Пастор Ерик Серитос, на 33 г., е от Гватемала. Той карал колата си заедно със своето семейство, когато бил засечен от друго превозно средство и пребит до смърт. Това се случило в южния район на Гватемала на 26 февруари 2009 г. Той е един от дванадесетте членове на църквата, убити в страната от 2008 г. насам. Смята се, че причината за това насилие е интензифицирането на борбата срещу трафика на дрога в Мексико.

Е. Серитос е бил пастор в продължение на 10 години в Хондурас - страна, съседна на Гватемала. Той е последната жертва на серията от актове на насилие, които зачестиха и засегнаха и Адвентната църква в Гватемала.

„Това е ужасна трагедия за нашето адвентно семейство. Тук царува неударжимо насилие“ - заяви Джуан Лопес, директор по комуникациите на Адвентната църква в Централна Гватемала.

Повече от 120 адвентисти вече са жертва на насилие от началото на 2008 г. „Дванадесет църковни членове са убити, близо сто са изнудвани за пари и десетима други са отвлечени от гангстерски банди, трафиканти на дрога.“

На следващия ден след убийството ръководителите и членовете на Адвентната църква се събраха за възпоменателна служба в Гватемала (град). След това тялото на Е. Серитос беше пренесено в Тегусигалпа в Хондурас, където повече от 800 човека се събраха в събота - 28 февруари - за специална служба. Още повече хора проследиха излъчването на специалната радиопрограма. Е. Серитос ще се запомни със своето искрено пасторско посвещение и служене.

Е. Серитос е придобил теологичната си диплома в адвентния университет в Коста Рика. От три години е бил женен, има една дъщеря.

Уинстън Симсън, секретар на пасторското сдружение на Адвентната църква в Централна Америка, говори за огромната загуба за екипа от пастори и каза думи на утеха и надежда за близките:

„Наскърбени сме от загубата на нашия скъп колега! Но трябва да запазим вярата, за да завършим делото, което Бог ни е поверил“.

„В Хондурас сме в шок. Нашата църква е ударена силно“ - заяви Уолтър Сигенза, директор по комуникациите на Централноамериканската дивизия. Той обясни, че от 10 години, откакто работи в Хондурас, църквата никога не е била атакувана така тежко.

Ръководителите на Адвентната църква в Гватемала продължават да бъдат обезпокоени за сигурността на членовете си. Само ден след погребалната церемония пастор, който току що приключил проповядването си, бил зверски пребит. Спасили го с десет шева на главата.

Джуан Лопес сподели, че в близките седмици църквите в Гватемала предвиждат организирането на национален поход против насилието. **ANN/BIA**

Пастор Ерик Серитос, 33, е 12-тия убит в Гватемала адвентист от 2008 насам. Безредиците в съседно Мексико, предизвикани от нарковойната между картелите и правителството се смятат за главния виновник за насилието в малката централноамериканска държава. Често границата се пресича от въоръжени банди, верни на наркобароните, които сеят насилие сред местното население.

От 16 до 21 март 2009 г. в гр. Враца

бяха проведени евангелизация и здравно изложение. Гост говорител беше п-р Ганко Мавродиев. Въпреки лошото мартенско време посещаемостта нахвърли очакванията. Много хора минаха през здравните прегледи и изследвания. Изслушаха здравната лекция на д-р Тошев и с готовност останаха да чуят вестта, поднесена от п-р Мавродиев. Всяка от седемте теми бе посетена от най-малко 30 души, нецърковни членове. Имаше дни, когато броят им надхвърляше 50.

Често имахме гости, представители на обществеността във Враца: отговорникът за здравеопазването към общината, както и бившият кмет на града, който бе редовен посетител и не пропускаше лекциите. Имаше и репортери от Дарик радио, на които дадохме интервю. Мероприятието бе широко разгласено и коментирано.

Дълбока признателност изказваме на църквата във Враца, която бе винаги на линия по време на здравното изложение и евангелизацията.

В събота, 21 март, гости ни бяха хористите от представителния хор на Западната област на Адвентната църква.

Както се изрази п-р Ганко Мавродиев, „Тази евангелизация надмина очакванията ни!“.

Проект 1752

Преди около два месеца до църквите бе изпратено Окръжно писмо, в което ви уведомихме за **инициативата 1752**, с която всеки църковен член е поканен да се моли седем дни всяка седмица за едно лице неадвентист и в края на този период да му подари или изпрати по пощата малка книжка, в която са представени основните библейски учения. Тази инициатива е в рамките на една година и чрез нея всеки от нас ще достигне 52 души, като им подари споменатата книжка. Спонтанната реакция на много от вас бе сигнал, че проектът се радва на широка подкрепа от страна на вярващите.

Книжката вече е готова за печат във формат А5 с цветни илюстрации.

Ще бъде разпратена по църквите до 18.04.2009г., т.е. до Великден, за да се използва като подарък за празника.

Цената на една книжка е 0,45 лв.
П-р Христо Генчев

ХРИСТОС ВЪЗКРЪСНА!

Продължава от стр.1

През 1991 г. известният английски певец и китарист Ерик Клептън преживява голяма скръб. Четиригошият му син Конър пада от голяма височина от прозореца на апартаментната им и умира. Търсейки отдушник за своята скръб, Клептън пише своята най-трогателна балада: „Сълзи в рая“. Сякаш всяка нота тегне от агонизираща болка, която може да се разбере само от родител, изгубил детето си.

Изненадващо обаче само година по-късно в едно телевизионно интервю Клептън изразява надежда, почерпена от възкресението и обещанието на Исус: „В известен смисъл това не е дори тъжна песен. Това е песен на вяра! Когато се казва, че в небето няма да има вече сълзи, това звучи като песен на оптимизъм - на вяра в повторната среща“.

Мисълта за небесната среща на истина съдържа сила. Тогава, когато Бог ще избърше сълзите ни, скръбта ще отстъпи място на вечната песен. „Чакай Господа и пази Неговия път, и Той ще те възвиси да наследии земята“ (Пс. 37:34).

Днес отвсякъде ни заливат реклами. Громолят от телевизори и радиоапарати, надничат от вестниците, досаждат ни по улиците и в градския транспорт. Трябва да внимаваме, когато ги четем. Интересно е не това, което пише с огромните букви, а другото, което е някъде по ъглите, почти незабележимо, с най-дребния шрифт. Ако му обърнем внимание, ще разберем, че предложението не е чак толкова хубаво и че не е за всеки, а само за онези, които отговарят на условията.

Какво е Христовото възкресение? Дали не е нещо като тези реклами, които с едри букви дават щедри обещания, а с дребните си ги вземат? Христос възкръсна и се възнесе, но това важи ли и за нас? Или е само за Него, Избрания, Божия Син?

Тук няма дребни букви. Обещанието не изключва никого. То се отнася както за Него, „Първия плод на починалите“, така и за най-изпадналия бедняк, завършил земния си път и застанал с вяра в Спасителя пред вратата на вечността. Това е колкото велико, толкова и тайнствено и необяснимо. То просто е обещано от Бога и може да бъде изпълнено само от Неговата неограничена сила и власт. Хората се плашат от мащаба на тази идея и това ги кара да се откажат от вярата, считайки обещанията на Бога за нещо невъзможно. С това се отказват и от надеждата.

Но Христос е възкръснал и се е възнесъл не за да покаже какво може, а за да очертае пътя, по който ще минат и Неговите последователи. Милиардите, изкупени чрез Неговата кръв!

Надеждата е пред нас и е изписана с големи букви:

ХРИСТОС ВЪЗКРЪСНА!

П-р Трифон Трифонов

НАСЛАДИ

Едва ли има човек, който да не е вкусвал този естествен подсладител, произведен от пчелите. Още в началото на Библията намираме сведения за производството и употребата на пчелния мед. Второзаконие 8:7-10 описва плодородието на Обетованата земя с гумите: "Земя, в която текаат мляко и мед".

Изобщо там, където Библията рисува картина на материално благополучие, медът е като че ли един точен символ.

На фона на нашия съвременен живот, сред множеството реклами за напитки и храни какво място заема медът?

За някои може би - важно място, други се сещат само когато се разболеят. Има една българска поговорка: "Сиромахът яде кокошка или когато тя е болна, или когато той е болен". За съжаление същото можем да кажем и за употребата на

Медът какво още не знаем за него?

пчелен мед у нас. Статистиката показва, че българинът е на едно от последните места в Европа по консумация на пчелен мед.

Освен това има и друго: намесата на човека в различните етапи на получаването на меда чрез подхранване с обилен захарен сироп, употребата на антибиотици или сулфонамиди го прави неестествен и понякога даже вреден за употреба продукт.

Как да познаем кой мед е естествен и натурален и кой е фалшификат?

Това е трудна задача, защото фалшифицираният мед по много показатели се доближава до натуралния. За да познаете некачествения мед, много точно трябва да познавате добрия!

Въпреки това има някои критерии, които е нужно да приложите при избора си. Най-напред това е органолептичният метод: вкус, аромат, цвят... Убедете се че продуктът, който ви предлагат, има аромат на мед и восък.

Понякога предлаганият по пазарите мед може да бъде примесен

с есенция, с разтопени лукчета, с карамелизирана захар, със захарен сироп и пр.

Най-често сме привлечени от течния мед - по-удобен е за употреба. Но ако цветът му е много тъмнокафяв и дълго време не кристализира, тогава налице е прегряване или смесване с някаква киселина (най-често лимонена). При превишаване температурата му на топене се получава нова съставка, която е токсична - хидроксиметилфурфурол.

Ако производителят ви предложи сертификат за качество по БДС, убедете се, че количеството му в меда не е повече от 4 мкг/кг.

Когато в бурканите забележите две различни субстанции - течна и твърда (течната в горната част на буркана, а твърдата в долната), това може да се обясни със следното: Кристализацията на меда е естествен процес, при който химическите му качества не се изменят. Кое е обезпокоителното обаче? Ако тази течна част е много рядка и киселее, тогава налице е вкисване на меда, вследствие на голямо-

то водно съдържание на продукта. Тогава кристалите на твърдата част са видимо големи.

Още един лесен критерий за преценка - добре узрелият течен мед се навива на лъжичката и се стича бавно надолу, а когато пада, образува пирамидално натрупване.

Прегледайте и сертификата за качество от лицензирана лаборатория. На него е отбелязано следното: регионът, изследваното количество, регистрацията на пчеларя и пчелина, партидата, броят на опаковките и резултатите от изследванията.

Според БДС медът трябва да отговаря на следните показатели: захароза - не повече от 5 %, водно съдържание - до 18%, НМФ - до 4мкг/кг, диастазна активност - над 18 (това е броят на активните ензими), редуцирани захари - над 69 %, поленов състав за акациев мед - над 19 %, за липов - над 37 %, за слънчогледов - над 62 %, за кориандров - над 27%.

Дотук вероятно ще се справите сами.

Сега идва по-тежката задача - как да разберем дали в меда има остатъчни количества антибиотици и в каква концентрация?

Това може да се установи единствено по лабораторен път. Анализът е скъп и много бавен процес, което означава, че в по-голямата си част медът на пазара е без такъв сертификат. Налага ви се просто да се доверите на вашия доставчик или да купувате мед само от познати.

Защо се заговори напоследък толкова подробно за остатъчните антибиотици? Защото при вноса на пчелен мед в Европейския съюз през последните десетина години се констатира засилваща се тенденция към използване на големи количества антибиотици. Вносът на такъв мед бе редуциран, а за някои страни и забранен.

Защо пчеларите използват антибиотици? Първа причина - профилактика (просто ей така -всички дават). Втора причина - заради болестите по пчелното семейство. Трета причина -за стимулиране дейността на пчелата майка и на семейството.

Какви са ползите за нас при редовна консумация на мед? От какво ни предпазва?

Най-напред трябва да подчертаем, че медът е истински лечител, но не е панацея.

Бих желал да посоча някои изключително ценни качества

Антисептични свойства. Бактериологът Сакет експериментира, като заразява меда с различни опасни за човека бактерии. С изненада установява, че повечето микроорганизми загиват в течение само на няколко часа, а по-силните за 1-2 дни.

Освен заради антибактериалните му свойства, народната медицина използва меда и в много рецепти за различни видове заболявания.

Той се усвоява от организма за около 12 минути. Това означава, че полезните химични съставки много бързо се абсорбират от кръвта и започват да действат.

При консумацията на пряко мляко усвоимият калций е около 33-37%, но в комбинация с пчелен мед - до 90%. Това е добра новина за жени, които имат остеопороза.

При лечение на остър и хроничен бронхит, ринит, фарингит, синусит медът оказва противомикробно, противовъзпалително, отхрачващо и общо укрепващо действие. Използването му става чрез аерозолна инхалация, местно и вътрешно приемане.

Медът и пчелните продукти се използват успешно и при редица други заболявания като язвена болест и гастрит, хипертония, бронхиална астма, анемия, хронична умора и мн. др.

Очевидно е, че апитерапията би могла да замести излишните и понякога ненужни лекарствени средства. Доказано е, че хора, консумиращи редовно пчелен мед, рядко боледуват и са жизнени и бодри.

Остава ни да преоткрием това, което Бог ни е подарил като изява на чудната Си благодат.

вестник ХРИСТИЯНСКА МИСЪЛ

Месечно издание на ЦАСД-България

Главен редактор: Теодора Николова

Редакционен съвет: Нели Петрова,

Александър Филипов, Цанко Митев

АДРЕС: 1839 София, кв. „Враждебна“, ул. „8“

№49; тел. 840 62 53; e-mail: vestnik_xm@abv.bg

ISSN 1310-8654

Жак Сованя Да живееш с въпроси без отговор

Кои са най-големите предизвикателства за един християнски учен?

Най-голямото предизвикателство за християнския учен е да живее с постоянния конфликт между това, което казва Библията, и което казва науката.

Възможно е да смекчим този конфликт, правейки научни изследвания с критичен поглед към еволюцията и едновременно с това давайки си сметка, че Библията е написана от човеци, които, макар и вдъхновени от Бога, са дали един несвършен доклад за Сътворението, свързан със своята култура. Те не са имали за цел да обясняват нещата научно, но да поучават на истините относно Бога и връзката Му с човека. Не бива да забравяме, че не бихме могли да имаме всички отговори на въпросите, които стоят пред нас.

До каква степен Библията може да се счита за научен източник?

Библията не е научна книга. И следователно не може да ни снабдява с научни факти. Но може да ориентира научното търсене в някои насоки, за които учените, които не вярват на Библията, не биха могли да се сетят (например: потопът, ограничената еволюция, археологията).

Можем ли да смятаме еволюционизма и креационизма за научни теории?

Еволюционната теория е научна, защото е плод на многобройни научни разработки, но тя не достига онази степен на сигурност, която имат другите научни теории, поради факта, че засяга елементи от миналото, много по-трудни за обяснение.

Креационистката теория е доста по-слабо развита като научна теория. Тя трябва да избягва само да доказва истинността на библейския текст, но да се изгради малко по малко върху основата и на научни разработки. И въпреки това винаги ще бъде критикувана поради факта, че изхожда от идеята за сътворение, която пък излиза от сферата на науката и се позовава на свръхестественото.

Можете ли да споменете най-силните и най-слабите страни на еволюционизма и креационизма?

Силните страни на еволюционизма:
- разработки в много сфери на науката;
- действителната стратиграфска подредба

или предизвикателствата, пред които се изправя един християнски учен

на фосилите;

- принципът на радиометричното датироване, което е трудно да бъде поставено под въпрос;
- съществуването на голям брой фосили, които биха могли да бъдат междинни форми между влечугите и бозайниците.

Слабите страни на еволюционизма:

- липса на междинни фосилни форми в повечето от случаите;
- липса на обяснение за произхода на живота в началото на материята;
- липса на обяснение за внезапната поява на повечето ниша на организация в животинското царство през Камбрия (експлозията на живота през Камбрия);

- трудности при обяснението на сложните органи.

Силните страни на креационизма:

- търсене на по-широко познание, приемащо намесата на Бога и гледната точка на Библията, с което всъщност отива отвъд научната сфера;

- научните разработки върху въпроси, непрегледени от еволюционистите.

Слабите страни на креационизма:

- тенденция към догматизъм;
- използването на аргументи, които понякога са слаби от научна гледна точка;

- желанието на някои хора да докажат научно истинността на Библията.

Нашата земя млада ли е, или стара? Какво казва библейският доклад за Сътворението по този въпрос?

Много наблюдения ни позволяват да мислим, че Земята е стара (няколко милиарда години): охлаждането на земната кора, разместването на континентите. Възрастта ѝ е свързана с възрастта на Вселената, която трудно може да бъде сведена до няколко хиляди години. Безкрайното множество звезди не биха били видими, ако светът беше млад. Тяхната светлина не би имала време да стигне до нас. Земята като планета от Слънчевата система би трябвало да е стара.

Текстът в Битие не позволява да разберем възрастта на Земята. Това зависи много от интерпретацията му. Във всички случаи възрастта на материята, от която е съставена Земята, няма никакво отношение към нашата вяра. А твърдението, че Земята е млада, поставя огромни научни предизвикателства. Да се твърди, че животът на земята е стар (няколко милиона или стотици милиони години) води до идеята, че Бог е позволил страданието и смъртта на животните преди съществуването изобщо на човека и на греха.

Защо християните трябва да бъдат образовани? Науката представлява ли опасност за вярата?

Християнинът трябва да учи колкото може

а сега НАКЪДЕ?
Да ни изяви Господ Бог пътя, по който трябва да ходим и какво трябва да правим. Еремия 42:3

За всички, които желаят да чуят библейската истина.
Безплатно библейско кореспондентно училище.

Първо ниво (начинаещи) - "ОСНОВНИ УЧЕНИЯ НА БИБЛИЯТА"
Второ ниво (напреднали) - "ГЛАСЪТ НА ПРОРОЧЕСТВОТО"

Записване на адрес: Варна 9010 п.к. 56; тел.: 052/ 33 33 99; Email - kbk@abv.bg

AWR

Световно адвентно радио „Гласът на надеждата“

Всекидневни предавания на български език
Сутрин: 7-8 ч. на честота 6045 kHz
(49-ви метрови сектор на къси вълни)
Вечерни предавания няма.

тел./факс: 032/633-533; тел.: 032/629-462
E-Mail: awr_bg@abv.bg

Адрес: Световно адвентно радио „Гласът на надеждата“ - Българска секция, ул. „Антим I“ №22, 4000 - гр. Пловдив
Забележка: Програмите могат да бъдат слушани и чрез Интернет, като за целта се влиза в портал: www.sdbav.net и оттам в „Адвентно радио“.

Тези, които имат цифрови приемници, могат да ни слушат чрез сателитна връзка (по същото време - от 7-8 ч.):
AWR-Hotbird-13°; Freq. 12597 MHz; S/R 27500 K.Sps; Pol. - Vertikal

www.bibleiskikurs.org
Препоръчайте този адрес на приятели :)

На всички, които обичат свободата в Интернет предлагаме:

БИБЛЕЙСКО УЧИЛИЩЕ ONLINE
НОВО • НЕВ • НОВО • НЕВ

- лекции върху „Основните учения на Библията“
- радиопрограми на „Гласът на надеждата“
- интересни книги на издателство „Нов живот“

Очакваме ви на адрес: www.bibleiskikurs.org

повече според възможностите си. Интелигентността ни е дадена от Бога и ние трябва да служим чрез нея. Науката е едно от средствата, позволени от Него, чрез което нашето познание да напредва. Истина е, че някои хора загубват вярата си заради науката. Но други - напротив - откриват Бога чрез нея. Впрочем пионерите на съвременната наука са вярвали в Бога Създателя, което не им е пречило да напредват силно в научното познание. Науката може да е опасност за вярата на някои личности било поради това, че вярата им почива върху буквален прочит на Библията, не устояващ на научния опит, било поради това, че не е особено зрява.

Какво бихте пожелали на читателите на вестника?

Нека всеки да продължи да изследва Библията с отворен ум и да напредва в познание с критичен дух. И все пак да не забравя, че въпросът за произхода никога няма да бъде изцяло проучен, тъй като библейските автори не обясняват причината, а учените нямат достъп до Бога, Който не е обект на експерименти.

Трябва да приемем, че няма да имаме всички отговори на своите въпроси. Ще ги имаме във вечността.

Интервюто взе Теодора Николова